2-24118333-12-2-18102024-1
Dosar nr. 2-13802/24

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

03 februarie 2025 mun. Chişinău

Judecătorul Judecătoriei Chişinău, sediul Centru, Olga Boțan, Judecătorul Judecătoriei Chişinău, sediul Centru, Olga Boțan, ***examinând în procedura cererilor cu valoare redusă,*** în baza materialelor anexate la dosar, cererea de chemare în judecată depusă de*****împotriva lui ***** cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,

a c o n s t a t a t:

Argumentele participanţilor la proces:

La 10 octombrie 2024 a fost înregistrată cererea de chemare în judecată depusă de ***** împotriva lui ***** cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii s-a invocat că, în temeiul contractului de credit nr. MB21014745/800 din 14.09.2021 ***** a primit de la ***** un credit în sumă de 100 000 lei, cu termenul final de rambursare la 14.09.2026. Mijloacele bănești au fost eliberate conform prevederilor contractului de credit menționat.

Indică reclamantul că, Conform pct. 3.1. al condițiilor particulare din contractul de credit, pentru utilizarea creditului, se aplică o Dobândă flotantă, stabilită inițial în mărime de 4% anual. Conform pct. 5.1. lit. b) al condițiilor particulare din contractul de credit, Debitorul plătește Creditorului comisionul de administrare lunar în mărime de 0,5% lunar din suma Creditului acordat, se încasează automat, din prima lună de utilizare a Creditului, în ziua efectuării plății aferente Creditului. Conform pct. 5.4. al condițiilor generale din contractul de credit, plățile în vederea ambursării efectuează de către Debitor în conformitate cu Graficul Plăților, conform Anexei nr. 1 la Contract.

Conform pct. 6.1. al condițiilor particulare din contractul de credit, în cazul neonorării de către debitor a obligațiilor asumate de rambursare a Creditului, de achitare a dobânzii, comisionului de administrare și altor sume aferente creditului în termenele și sumele stabilite conform prezentului contract, sumele respective se vor considera restante și la aceste sume, se va calcula, începând cu prima zi a restanței și până În ziua achitării complete a ei și se va percepe o Penalitate pentru plățile datorate în mărime de 0,15% de la fiecare sumă restantă, pentru fiecare zi de neachitare în termen.

Conform pct. 10. 1., 10.1.1. al condițiilor generale din contractul de credit, va constitui un Caz de Dafault neefectuarea de către Debitor a oricărei plăți a sumei Creditului, Dobânzii sau a altor sumet pasibile de plată conform prezentului Contract și Datorate Creditorului în conformitate cu prezentul Contract, cu condiția că omisiunea respectivă a Debitorului a continuat o perioadă de cel puțin 30 zile calendaristice din momentul scadenței plății respective (indiferent de faptul dacă Creditorul a notificat sau nu Debitorul despre o asemenea neplată),

Conform pct. 10.2 al condițiilor generale din contractul de credit, în eventualitatea survenirii și continuării unuia sau a mai multor Cazuri de Default, Creditorul, la propria sa

discreție, va fi în drept să declare, în tot sau în parter Suma Principală, Dobânda calculată pe aceasta, precum și toate celelalte sume plătibile Creditorului în baza prezentului Contract, ca fiind scadente și plătibile imediat sau la prima cerere, în care caz toate aceste sume astfel declarate de către Creditor vor deveni scadente și plătibile imediat sau la prima cerere.

Se mai invocă că, ***** nu-și onorează obligațiile contractuale asumate conform contractului de credit menționat, încălcând astfel prevederile contractului de credit si prevederile legislației în vigoare privind executarea obligațiilor.

Prin reclamația din 21.08.2024, reclamantul a solicitat debitorului ***** achitarea datoriei totale aferente creditului eliberat conform contractului de credit mentionat si a plătilor aferente ajunse la scadentă.

Indică reclamantul despre faptul că, la data de 06.10.2024 datoria pârâtului ***** față de *****, aferentă contractului de credit nr. MB21014745/800 din 14.09.2021constituia suma totală de 49,983.93 lei, inclusiv:

- credit - 47475,78 lei.
- dobânzi - 598.31 lei.
- comision administrare – 1500,00 lei.
- penalitate – 409,84 lei.

Reclamantul ** solicită*** încasarea de la ***** în beneficiul reclamantului ***** a datoriei aferente contractului de credit nr. MB21014745/800 din 14.09.2021 în sumă de 49,983.93 lei, a cheltuielilor privind achitarea taxei de stat în sumă de 2 049,32 lei , a taxei de timbru în sumă de 200 lei și, eventual, a cheltuielilor judiciare suportate de reclamant pe parcursul examinării cererii de chemare în judecată.

La data de 22 noiembrie 2024, reclamantul ***** a depus cerere prin care a solicitat suplimentar încasarea cheltuielilor de executare a încheierii de asigurare a acțiunii suportate de către bancă în sumă de 3 026,20 lei (f.d.69).

Solicită reclamantul ***** încasarea de la ***** în beneficiul ***** a datoriei în sumă de 49,983.93 lei, a cheltuielilor privind achitarea taxei de stat în sumă de 2 049,32 lei , a taxei de timbru în sumă de 200 lei și a cheltuielilor de executare a încheierii de asigurare a acțiunii suportate de către bancă în sumă de 3 026,20 lei.

În conformitate cu art. 276^2 alin. (1) Cod de procedură civilă, dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depăşeşte 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanţei, fără a se lua în considerare dobînzile, penalităţile, cheltuielile de judecată şi alte venituri accesorii, această cerere se examinează ca cerere cu valoare redusă.

Ţinând cont de obiectul şi valoarea acţiunii, prin încheierea din 11 noiembrie 2024, s-a primit în procedură de examinare a cererilor cu valoare redusă cererea de chemare în judecată depusă ***** (f.d. 46).

În conformitate cu art. 276^3 alin. (1) şi (3) CPC, procedura cu privire la cererile cu valoare redusă este scrisă. În termen de 30 de zile de la comunicarea cererii de chemare în judecată şi a înscrisurilor anexate, inclusiv în cazul comunicării prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, pârâtul prezintă instanţei judecătoreşti şi reclamantului o referință, precum şi copii de pe înscrisurile necesare. Pârâtul poate depune o cerere reconvențională în condițiile art. 172 și 173 doar dacă valoarea acțiunii reconvenționale nu depășește valoarea admisibilă și condițiile legale de exercitare a cererii inițiale cu valoare redusă.

Astfel, pârâtului i-au fost expediate copiile de pe cererea de chemare în judecată şi de pe înscrisurile anexate la ea şi i s-a stabilit termenul de 30 zile pentru prezentarea referinţei scrise privind acţiunea reclamantului şi probele necesare (în copii de pe înscrisuri într-un număr egal cu

numărul de participanți la proces, inclusiv unul pentru instanța de judecată), comunicându-i concomitent **că termenul acordat este unul de decădere** în prezentarea ulterioară de probe și a referinței, în caz contrar cauza se va examina în baza materialelor anexate la dosar, în conformitate cu dispoziţiile art. 276[4] alin. (2) CPC.

La data de 12 noiembrie 2024 (f.d.54) pârâtului i-au fost expediate copiile de pe cererea de chemare în judecată şi de pe înscrisurile anexate la ea inclusiv și prin intermediul poștei electronice.

Potrivit extrasului din PIGD se atestă că, pârâtul ***** a recepționat acțiunea cu anexele și încheierea la data de 12 noiembrie 2024 (f.d.54), dar nu a depus nici o referință.

În conformitate cu art. 102 Cod de procedură civilă, (7) Citaţiile şi înştiinţările judiciare trimise la sediul persoanelor juridice şi nerecepţionate la expirarea termenelor de reclamare se consideră înmînate la data expirării termenului de reclamare chiar dacă destinatarul nu a reclamat corespondenţa de la oficiul poştal. ***Citaţiile şi înştiinţările expediate la adresa electronică înregistrată în Programul integrat de gestionare a dosarelor se consideră recepţionate.***

Astfel, instanţa, ţinând cond de prevederile legale citate, a soluţionat pricina în baza materialelor anexate la dosar.

Aprecierea instanței:

Studiind cererea de chemare în judecată, examinând probele administrate pentru dovedirea celor invocate şi raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează speța, judecătorul consideră necesar de a admite integral acțiunea depusă de**împotriva lui ***** cu privire la încasarea datoriei, reieşind din următoarele considerente.***

Conform art. 10 alin. (1) Cod civil, persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă până la proba contrară.

Potrivit prevederilor art.118 alin.(1), (3) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii sânt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

Analizând circumstanțele faptice ale cauzei și actele anexate la materialele dosarului, instanța de judecată reține că, la data de 14 septembrie 2021 între părţi a fost încheiat contractul de credit nr. MB21014745/800, prin care ***** în calitate de creditor s-a obligat să-i acorde lui ***** un credit bancar în valoare de 100 000 lei, iar *****, în calitate de debitor s-a obligat să restituie creditul cu costurile aferente în conformitate cu prevederile contractuale și cu periodicitatea prevăzută în graficul de rambursare a creditului bancar, cu termenul final de rambursare la 16 septembrie 2026 (f.d. 6 -12).

Indicând cu privire la restanța în plata creditului, prin reclamația din 21 august 2024, reclamantul ***** a solicitat pârâtului ***** achitarea datoriei formate (f.d. 19), însă aceasta nu a fost achitată, motiv pentru care a fost depusă prezenta acțiune.

Conform art. 774 Cod civil, (1) În virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face.

Art. 776 Cod civil stabilește că, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

În baza art. 858 Cod civil, alin. (1) și (2) Codul civil, temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii. Obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

Conform art.901 alin.(1) lit.a) Cod civil, atunci cînd, fără justificare, debitorul nu își execută obligația, creditorul poate, în condițiile legii și, după caz, ale contractului, la alegerea sa: a) să ceară executarea silită a obligației; b) să suspende executarea obligației corelative; c) să reducă obligația sa corelativă; d) să recurgă la rezoluțiunea contractului; e) să ceară plata de despăgubiri pentru prejudiciul suferit prin neexecutare; f) să exercite orice alt mijloc juridic de apărare, prevăzut de lege sau contract, pentru realizarea dreptului său încălcat prin neexecutare.

Art.912 alin.(1) Cod civil prevede că, creditorul are dreptul de a obține plata silită a sumelor de bani datorate ajunse la scadență.

Conform art. 1763 alin. (1) Codul civil, prin contractul de credit, o bancă sau o organizaţie de creditare nebancară (creditor) se obligă să pună la dispoziţia unei alte persoane (debitor) o sumă de bani ca împrumut, cu condiţia rambursării ei, a plăţii dobînzii şi a altor plăţi aferente, sau îşi asumă orice alt angajament de a achiziţiona o creanţă sau de a efectua o plată, de a prelungi termenul de rambursare a datoriei sau de a emite orice garanţii.

Articolul 1764 alin. (1) Codul civil prevede că părţile contractului de credit pot conveni asupra unei dobânzi fixe sau flotante.

Din actele cauzei și anume contractul de credit nr. MB21014745/800 din 14.09.2021, cert rezultă faptul că, pârâtul *****, a beneficiat de un credit acordat de reclamantul ***** în sumă de 100000 lei, cu termenul final de rambursare la 16.09.2026. Mijloacele bănești au fost eliberate conform prevederilor contractului de credit menționat (f.d.6-12).

Astfel, judecătorul ajunge la concluzia că între părțile litigante s-a stabilit un raport juridic în baza contractului sinalagmatic în care fiecare dintre părți s-a obligat reciproc, astfel încât obligația fiecăreia din ele să fie corelativă obligației celeilalte.

În conformitate cu pct. 5.4 al contractului de credit enunțat supra, pârâtul s-a obligat de a rambursa creditul, a achita dobânda și comisionul de administrare sub forma de plăți lunare, conform graficului plăților, din anexa nr. 1 la contract (f.d.13).

Potrivit pct. 8.2.10.2 din contractul de credit nr. MB21014745/800 din 14.09.2021, debitorul va asigura lunar, până la data indicată în graficul plăților, alimentarea Contului curent cu mijloacele financiare necesare și suficiente în scopul efectuării achitării plăților lunare.

Din actele cauzei cert rezultă faptul că, pârâtul nu a asigurat plata ratelor creditului, conform graficului de plăți stabilit, fiind în întârziere.

Conform art. 947 alin.(1)-(3) Codul civil, clauza penală este o prevedere contractuală prin care părţile evaluează anticipat prejudiciul, stipulînd că debitorul, în cazul neexecutării obligaţiei, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun (penalitate).

Prin clauză penală se poate garanta numai o creanţă valabilă. Penalitatea poate fi stipulată în mărime fixă sau sub forma unei cote din valoarea obligaţiei garantate prin clauza penală sau a părţii neexecutate, inclusiv sub forma unei dobînzi de întîrziere.

Din sensul normelor de drept citate rezultă că, întârzierea în executarea obligaţiilor pecuniare are drept consecinţă plata dobânzii de întârziere, indiferent dacă debitorul a folosit aceşti bani în alte scopuri sau i-a reţinut cu rea-intenţie.

Dobânda de întârziere este plata pentru folosirea surselor financiare străine şi nu reprezintă o clauză penală, deoarece aceasta se percepe indiferent de natura prestaţiei datorate (pecuniară sau de altă natură). Însă clauza penală este un mijloc de garantare a executării obligaţiilor și constituie o evaluare convenţională şi prealabilă a eventualelor prejudicii pe care debitorul va fi obligat să le plătească în cazul neexecutării prestaţiei la care s-a îndatorat. Ea poate fi stipulată fie în contractul ce dă naştere raportului obligaţional, fie într-o convenţie ulterioară încheiată înainte de momentul în care intervine neexecutarea prestaţiilor datorate de debitor. Suma prevăzută prin clauza penală are menirea de a compensa prejudiciul suferit de creditor prin neexecutarea obligaţiilor contractuale de către debitor.

Conform pct. 3.1. al condițiilor particulare din contractul de credit, pentru utilizarea creditului, se aplică o Dobândă flotantă, stabilită inițial în mărime de 4% anual. Conform pct. 5.1. lit. b) al condițiilor particulare din contractul de credit, Debitorul plătește Creditorului comisionul de administrare lunar în mărime de 0,5% lunar din suma Creditului acordat, se încasează automat, din prima lună de utilizare a Creditului, în ziua efectuării plății aferente Creditului.

Conform pct. 10. 1., 10.1.1. al condițiilor generale din contractul de credit, va constitui un Caz de Dafault neefectuarea de către Debitor a oricărei plăți a sumei Creditului, Dobânzii sau a altor sumet pasibile de plată conform prezentului Contract și Datorate Creditorului în conformitate cu prezentul Contract, cu condiția că omisiunea respectivă a Debitorului a continuat o perioadă de cel puțin 30 zile calendaristice din momentul scadenței plății respective (indiferent de faptul dacă Creditorul a notificat sau nu Debitorul despre o asemenea neplată),

Conform pct. 10.2 al condițiilor generale din contractul de credit, în eventualitatea survenirii și continuării unuia sau a mai multor Cazuri de Default, Creditorul, la propria sa discreție, va fi în drept să declare, în tot sau în parter Suma Principală, Dobânda calculată pe aceasta, precum și toate celelalte sume plătibile Creditorului în baza prezentului Contract, ca fiind scadente și plătibile imediat sau la prima cerere, în care caz toate aceste sume astfel declarate de către Creditor vor deveni scadente și plătibile imediat sau la prima cerere.

Potrivit graficului de rambursare, suma totală care urma a fi achitată de ***** constituie 142938,56 lei (f.d. 13), fiind efectuate achitări parțiale, iar suma restantă constituie 49983,93 lei.

Reieșind din cele constatate judecătorul ajunge la concluzia că, între părțile litigante s-a stabilit un raport juridic în baza contractului sinalagmatic în care fiecare dintre părți s-a obligat reciproc, astfel încât obligația fiecăreia din ele să fie corelativă obligației celeilalte.

Reclamantul a prezentat actele care confirmă existența creditului acordat, precum contractul de credit, care confirmă că pârâtul a beneficiat de suma solicitată de 100 000 lei, însă pârâtul nu a asigurat efectuarea plăților conform graficului stabilit, reținând cu peste 60 zile calendaristice rambursarea plăților obligatorii pasibile de plată.

Iar în aceste circumstanțe, prevederea inclusă la pct. 5.2. al contractului de credit menţionat, oferă dreptul reclamantului de a solicita achitarea împrumutului, total sau parțial, împreună cu dobînda acumulată şi altor plăţi pasibile de plată, la orice dată înaintea termenului rambursării creditului, stabilit prin contract.

Totodată, în motivarea cuantumului datoriei în sumă de 49983,93 lei, reclamantul ***** a anexat la cererea de chemare în judecată calculul datoriei (f.d.21), precum și evoluția contului de credit și calculul desfășurat al costului creditului – extras din contract (f.d.14-18).

Drept urmare, prin acordarea creditului bancar în mărime de 100000 lei, reclamantul și-a îndeplinit obligațiile asumate față de debitor, iar pârâtul, fiind obligat să restituie suma creditului, nu și-a executat integral obligația asumată față de creditor, în conformitate cu prevederile contractului nominalizat.

Art. 118 Cod de procedură civilă prescrie, că fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Conform prevederilor art. 121 din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului, iar conform prevederilor art. 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) şi (3) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea.

Totodată, instanţa de judecată este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe, precum şi argumentarea preferinţei unor probe faţă de altele. Din interpretarea art. 6 din Convenția europeană a Drepturilor Omului, pronunţarea de către instanţele judecătoreşti a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanţiile dreptului fundamental la un proces echitabil şi acesta presupune obligaţiunea instanţei judecătoreşti de a se expune în hotărârile contestate asupra tuturor cerinţelor acţiunii, precum şi argumentelor invocate de către părţi întru, respectiv, admiterea sau respingerea acestora (cauza Garcia Ruiz vs Spania, Hotărâre din 21 ianuarie 1999, § 26).

Prin extrasul din contract și calculul datoriei, datoria pârâtului în baza contractului de credit nr. MB21014745/800 din 14.09.2021, pârâtul ***** a achitat parțial ratele creditului, încetând de a efectua plățile datorate.

Astfel, datoria lui ***** față de *****, aferentă contractului de credit nr. MB21014745/800 din 14.09.2021, a format suma totală de 49983,93 lei, care este constituită din credit credit – 47475,78 lei, dobânzi – 598,31 lei, penalitate – 409,84 lei și comision de administrare -1,500 lei.

Având în vedere normele de drept expuse supra, circumstanțele cauzei și probele anexate întru dovedirea celor invocate, judecătorul denotă că cadrul legal pertinent instituie răspunderea pârâtului ***** în legătură cu neexecutarea corespunzătoare a obligațiunilor pecuniare ce reies din contractul de credit nr. . MB21014745/800 din 14.09.2021, corespunzător va dispune încasarea din contul ultimului a datoriei la credit în mărime de 49,983.93 lei.

Instanţa de judecată a ajuns la o astfel de concluzie, ţinînd cont şi de faptul că o eventuală respingere a acestor cerinţe ar duce la încălcarea dreptului fundamental de proprietate al reclamantului, garantat de art. 1 Protocolul 1 la CEDO.

În consecință, instanța consideră necesar de a admite cererea de chemare în judecată depusă de*****împotriva lui ***** cu privire la încasarea datoriei, integral.

Mai mult ca atât, pârâtul nu a contestat valabilitatea contractului, ci din contra, a semnat acordurile în acest sens.

Astfel, judecătorul consideră pretenția reclamantului privind încasarea datoriei de la pârât, întemeiată.

Până în prezent pârâtul nu a achitat reclamantului suma datorată, fapt ce încalcă dreptul de proprietate al acestuia.

Acest fapt a fost susținut de reclamantul în acțiune, mai mult, de către pârât nu a fost depusă nici o probă ce ar confirma restituirea sumelor solicitate de reclamant și netemeinicia pretențiilor reclamantului, or pârâtul a cunoscut despre intentarea procesului civil împotriva sa și urma să acționeze în corespundere cu prevederile art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă.

Instanţei nu a fost prezentată nici o probă ce ar confirma restituirea totală sau parțială a datoriei în sumă solicitată din partea pârâtului *****.

În conformitate cu art. 123 Cod de procedură civilă, (6) Faptele invocate de una din părţi nu trebuie dovedite în măsura în care cealaltă parte nu le-a negat.

Prin urmare, pârâtul nici nu a prezentat referință sau careva contraargumente la cele invocate de reclamant.

Or, în temeiul art. 117 alin. (1) Cod de procedură civilă, probe în pricini civile sînt elementele de fapt, dobîndite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanţelor ce justifică pretenţiile şi obiecţiile părţilor, precum şi altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a pricinii.

Totodată, în conformitate cu art. 122 alin. (1) Cod de procedură civilă, circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probaţiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante.

În conformitate cu prevederile art. 130 alin. (1), (5) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Proba este declarată ca fiind veridică dacă instanţa constată prin cercetare şi comparare cu alte probe că datele pe care le conţine corespund realităţii.

De către partea pârâtă nu a fost depusă nici o probă ce ar neexistența datoriei solicitate de reclamant, or nu au fost prezentate probe care ar demonstra contrariul celor invocate și solicitate de reclamant.

Or, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

Astfel, alegațiile relatate supra, sunt lipsite de suport faptic și legal și, sub nici o formă nu pot fi reținute ca temei de respingere a cererii de chemare în judecată.

Până în prezent pârâtul nu a achitat reclamantului suma datorată, fapt ce încalcă dreptul de proprietate al acestuia.

Instanţei nu a fost prezentată nici o probă ce ar confirma restituirea totală sau parțială a datoriei din partea pârâtului.

Astfel, pîrîtul nu şi-a onorat obligaţiunile în modul corespunzător şi cu buna credinţă, iar aceste condiţii sunt imperativ prevăzute la alin.(2), art. 858 Cod Civil, care stabileşte că, obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

Având în vedere că argumentele și probele reclamantei nefiind combătute de pârâţi, rezultă că acestea sunt pertinente, astfel conform legislației fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele invocate drept temei al pretențiilor sale, iar instanța reține spre examinare și

cercetare numai probele pertinente ce confirmă concluziile referitoare la existența de circumstanțe importante pentru soluționarea justă a cauzei (art. 118 alin. (1), 121 Cod de procedură civilă).

Cheltuielile de judecată.

Potrivit prevederilor art.82 Cod de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecată.

În conformitate cu art.94 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească părţii care a avut cîştig de cauză toate cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului - proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Aşadar, din contul pârâtului ***** în beneficiul ***** se vor încasa cheltuielile de judecată de plată a taxei de stat, achitată la depunerea cererii de chemare în judecată, în sumă de 2570,73 lei.

Conform art. 27 alin. (9) Cod de executare, cheltuielile de punere în executare a măsurilor de asigurare a acţiunii sînt puse pe seama reclamantului şi sînt compensate ulterior în condiţiile art.94–97 din Codul de procedură civilă.

Art. 90 lit. h) și l) Cod de procedură civilă, prevede că, din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte: h) cheltuielile de executare a actelor judiciare; l) alte cheltuieli necesare, suportate de instanţă şi de participanţii la proces.

După cum rezultă din actele cauzei, reclamantul ***** a suportat cheltuieli în mărime de 3026,20 lei, pentru executarea încheierii instanței de judecată din 11 noiembrie 2024, prin care s-a dispus aplicarea sechestrului pe bunurile pârâtului (f.d.48-51), cheltuieli care, prin prisma normelor de drept enunțate supra, urmează a fi compensate din contul pârâtului.

Articolul 84 alin. (4) Cod de procedură civilă cât și articolul 2 al Legii taxei de stat nr. 213 din 31 iulie 2023, expres prevăd, că taxa de timbru nu este susceptibilă de scutire, amânare sau eşalonare, cu excepţiile prevăzute de Legea taxei de stat nr.213/2023. Suma de bani plătită ca taxă de timbru nu se restituie şi nici nu se compensează din contul părţii care a pierdut procesul. (***Prin Hotărârea Curţii Constituţionale nr.20 din 26 septembrie 2024 s-a declarat neconstituţional textul „Taxa de timbru nu este susceptibilă de scutire, amânare sau eşalonare, cu excepţiile prevăzute de prezenta lege.” din teza întâi şi textul „şi nici nu se compensează din contul părţii care a pierdut procesul„ din teza a doua a art.2 alin.(2***)).

Conform art. (2) alin. (1), (2), (4) al Legii taxei de stat nr. 213 din 31 iulie 2023, taxa de timbru este o sumă de bani care se percepe, o singură dată, de la persoanele fizice și juridice pentru intentarea unui proces judiciar civil, de contencios administrativ, precum și pentru fiecare contestație împotriva deciziei agentului constatator asupra cauzei contravenționale atât în primă instanță, cât și în căile de atac. Taxa de timbru nu este susceptibilă de scutire, amânare sau eșalonare, cu excepțiile prevăzute de prezenta lege. Suma de bani plătită ca taxă de timbru nu se restituie și nici nu se compensează din contul părții care a pierdut procesul. Taxa de timbru constituie 200 de lei. (***Prin Hotărârea Curţii Constituţionale nr.20 din 26 septembrie 2024 s-a declarat neconstituţional textul „Taxa de timbru nu este susceptibilă de scutire, amânare sau eşalonare, cu excepţiile prevăzute de prezenta lege.” din teza întâi şi textul „şi nici nu se compensează din contul părţii care a pierdut procesul„ din teza a doua a art.2 alin.(2)***)

Ținând cont de dispozițiile normelor citate și Hotărârea Curţii Constituţionale nr.20 din 26 septembrie 2024, urmează a fi încasată de la pârât în beneficiul reclamantului și taxa de timbru.

În astfel de circumstanţe, apreciind obiectiv probele administrate în ansamblu şi interconexiunea lor în conformitate cu prevederile art. 130 Cod de procedură, judecătorul concluzionează că acţiunea reclamantului*****împotriva lui ***** cu privire la încasarea datoriei, urmează a fi admisă integral,

În conformitate cu prevederile art. art. 238-241, 2762 , 2763 , 2764 , 362 alin.(1) Cod de Procedură Civilă,-

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se admite cererea de chemare în judecată depusă de*****împotriva lui ***** cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată, integral.

Se încasează de la ***** în beneficiul*****suma de ***49983,93 (patruzeci și nouă mii nouă sute optzeci și trei,93) lei*** cu titlu de datorie formată în baza contractului de credit nr. MB21014745/800 din 14.09.2021, suma de ***2049,32 (două mii patruzeci și nouă,32) lei*** cu titlu de taxa de stat, suma de **3026,20 (trei mii douăzeci și șase,20) lei** cheltuieli aferente executării asigurării acțiunii și suma de ***200,00 (două sute,00) lei*** cu titlu de taxa de timbru.

Hotărârea cu drept de atac în ordine de apel în Curtea de Apel Chișinău în termen de 30 zile, de la momentul pronunţării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Judecător ***Olga Boțan***

Copia corespunde originalului,
Judecător ***Olga Boțan***